

Kr. fra een Kasse og 50 Kr. fra en anden. Men man vil kunne sige sig selv, at en Mand med Kone og 5 Børn at forsørge vedblivende kommer til at sidde i daarlige Forhold, selv om han naar til at faa de 525 Kr., som her tilstaas ham, dels fra Staten og dels fra private Kasser. Derfor vil jeg meget anbefale det høje Ting at slutte sig til vort Underændringsforslag og tilstaa ham en Understøttelse fra Statens Side paa i alt 600 Kr.

Det forekommer mig, at netop overfor Redningsmændene paa Jyllands Vestkyst burde Staten stille sig saa imødekommende som vel muligt. Der findes ikke mere fortjente Mænd i vor Nation end netop disse Redningsmænd. Den Mand, der her er Tale om, har været i Redningsvæsenets Tjeneste i 32 Aar, og han har i disse 32 Aar faaet en Løn af Statskassen paa 60 Kr. om Aaret. Og nu er det naturligvis rigtigt, at denne Mand ofrer ikke hele sin Arbejdskraft, men kun en Del deraf i Redningsvæsenets Tjeneste, og man kan ogsaa sige, at Staten kan ikke betale for en Mands Tapperhed, den kan blot give ham et Beløb, som i nogen Grad svarer til den Tid, han spilder. Han har altsaa i disse Aar haft en Løn af 60 Kr. foruden Ekstrabetaling, naar han har været ude til Øvelser, og han har i den Tid været med til at redde 182 Mennesker. Naar vi her i Rigsdagen Gang paa Gang have bevilget Understøttelser, Paaskønnelser, Hædersgaver osv., tror jeg, at vi ikke nogen Sinde have haft med nogen at gøre, der kunde komme over den Mand, her er Tale om. Hele Finansudvalget er enigt om, at der bevilges Mylius Erichsens Enke 1,500 Kr. om Aaret, saa længe hun lever, fordi vi finde, at Nationen har Ære af den Daad, hendes Mand har udført. Det forekommer mig, at Chr. Bak Madsen dristig kan taale at stilles ved Siden af, en Mand, der med Fare for sit eget Liv har været med til at redde 182 Mennesker, som under Arbejde i Statens Tjeneste er kommen til Skade, saa at han nu er arbejdsudygtig og sidder tilbage med Kone og 5 Børn. Skulde det være urimeligt, om man sagde, at han skal have 600 Kr. aarlig af Staten, saa længe han lever? Det er det, vi foreslaa, men som man ikke vil være med til.

Nu kunde man sige: Reglerne forbyde det. Den ærede Ordfører sagde, at man havde endda brudt Reglerne, man var gaaet over de Regler, som ellers gjaldt for Pensionsforholdene. Ja, det er rigtigt, men det gør man dog Hundreder af Gange,

det er noget, vi kende. Hvis man vil se Aktstykkerne fra anden Behandling af Finansloven igennem, ogsaa under Forsvarsministeriet, vil man se, hvorledes der her Gang paa Gang det ene Sted efter det andet kommer Forslag om at bevilge udenfor Reglerne endog ret betydelige Understøttelser. Der er her f. Eks. en Stabssergent Nielsen, som gik af efter i længere Tid at have været i Statens Tjeneste, og denne Mand fik 1,150 Kr. i Pension som Stabssergent. Saa sagde Ministeriet: Det er, hvad der tilkommer ham, mere kan han ikke faa i Pension, men vi finde, at det er for lidt for en Mand til at leve af, og vi foreslaa derfor at give ham en ekstraordinær Understøttelse paa 400 Kr. Det er noget, som ikke et eneste Medlem af Finansudvalget har modsat sig, vi fandt det rimeligt og rigtigt, at man gav ham noget mere. Se vi videre, finde vi en Kaptajn Jochimsen, som har deltaget i Krigen 1864, men som derefter drog sig ud af Militæretaten, og som ikke har noget som helst Krav paa Statskassen. Der findes ikke Regler, efter hvilke der kan tilkomme ham det allerringeste fra Staten. Denne Mand paatog sig privat Tjeneste og har faaet 900 Kr. i Pension derfra. Foruden det har man givet ham en Klasse-lotterikollektion som Paaskønnelse af hans gode Tjeneste i Krigen 1864, hvorved han har en Nettoindtægt af 600 Kr., saa at han altsaa har 1,500 Kr. om Aaret. Nu kommer Forsvarsministeren og siger: Det er for lidt for denne Mand at leve af, skulle vi ikke give ham 375 Kr. mere? Og man gik med.

Socialdemokraterne i Finansudvalget og overhovedet Socialdemokraterne her paa Rigsdagen drive jo ikke den Politik, at vi ville drage nedad, vi sidde ikke og se med sure Miner paa, at man søger at give forhøjede Understøttelser, forhøjet Pension til Folk, som maaske endda nok kunde leve af det, der var dem tilstaaet. Men vi synes, at saa kunde man til Gengæld vente, at naar der er Tale om dem, der ere allerdaarligst stillede, naar vi komme til et Forhold som det med denne Redningsmand, jeg her har omtalt, kunde man gerne bryde de Regler, som man bryder paa andre Omraader, og gaa med til at lade ham faa 375 Kr. til sine 225 paa samme Maade, som Kaptajn Jochimsen faar 375 til sine 1,500 Kr. Kaptajn Jochimsen har ikke uforsørgede Børn, den her omtalte Redningsmand har 5 uforsørgede Børn. Det forekommer mig, at man her kunde vente noget mere Imødekommen,